

บทที่ 7

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

1. ศึกษารูปแบบใบกวนแบบอื่น โดยมุ่งเน้นในการกระจายความปั่นป่วนให้ทั่วทั้งชั้นเพลลิต
2. ศึกษาประสิทธิภาพของระบบในช่วงระยะเวลาเดินระบบยาว
3. ศึกษาการใช้สารโคเอกกูแลนต์อื่น เช่น สารโพลีสูมิโน้มคลอไรด์ (PACI) เพื่อลดต้นทุนในการผลิตน้ำ (โรงงานผลิตน้ำบางเขนได้ศึกษาการใช้สารโพลีสูมิโน้มคลอไรด์ (PACI) แทนสารส้ม ซึ่งพบว่าสามารถลดต้นทุนได้)
4. ศึกษาการใช้สารโคเอกกูแลนต์ชนิดอื่น เช่น สารโพลีเมอร์ชนิดประจุบวกและลบ เพื่อลดต้นทุนในการผลิตน้ำ (สารโพลีเมอร์ชนิดประจุบวกและลบราคาถูกกว่าโพลีเมอร์ชนิดไม่มีประจุ)
5. ศึกษาการเวียนเพลลิตโดยใช้เครื่องสูบน้ำเวียนเพลลิตที่มีความปั่นป่วนต่ำ เพราะในระยะยาวน่าจะเพิ่มประสิทธิภาพของระบบได้เนื่องจากการกัดฟันที่เพลลิตที่ดีมีความหนาแน่นสูง (Panswad, 1998)
6. ศึกษาการใช้อัตราน้ำไหลชั้นที่สูงขึ้นเพื่อเพิ่มอัตราการผลิตน้ำของระบบ ซึ่งน่าจะเป็นการกัดฟันที่เหลือเพียงเพลลิตที่ดีมีความหนาแน่นสูง
7. ทดลองเพิ่มปริมาณสารโพลีเมอร์ (มากกว่า 0.5 มก./ล.) โดยใช้อัตราไหลเข้าต่ำๆ ในระยะเวลาต่างๆ เพราะน่าจะเพิ่มปริมาณเพลลิตภายในถังให้มากขึ้นได้ (ในระหว่างการทดลองไฟฟ้าในระบบดับทำให้มีการเติมสารโพลีเมอร์เข้าในระบบมากกว่าปกติ (ประมาณ 3 ชม.) ซึ่งทำให้เพลลิตเพิ่มขึ้นค่อนข้างมาจาก 11 เป็น 20 กก.)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย